

den Lejlighed. Jeg ser saare vel, at der er Ulemper ved den ret hyppige Optræden af Knuderosen hos Svinene, særlig derved, at de Landbrugere, hos hvem den optræder i kortere eller længere Tid, ville være satte ud af Raadighed over deres Svinebesætninger, og det er en Ulempe af ret væsentlig Betydning. Men jeg er nu bange for, at Fritagelsen for denne Ulempe er noget for dyrekøbt, hvis vel at nærke Knuderosen alligevel er en Art af Rødsyge, thi at den er i højeste Grad smittefarlig, derom kan der ikke være Spor af Tvivl. Jeg haaber nu, at den højtærede Minister vil give Svar paa, om det er videnskabelig godtgjort nu, at det videnskabelige Grundlag, som Skrivelsen af 1ste November 1893 hvilede paa, ikke har noget at betyde eller med andre Ord er omstødt.

Jeg skal ikke komme ind paa politiske Betragtninger, idet jeg fuldt ud kan slutte mig til, hvad der heraf er blevet fremsat fra det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Men overfor de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen), vil jeg gerne have Lov til at sige, at naar han maner saa stærkt til Forsigtighed angaaende Kravene om Fremsættelse af en Toldreform, fordi man selvfølgelig ved en Toldreform vil komme til at gribe ret stærkt ind i vor finansielle Tilstand, maa det dog fremhæves, at de Krav, der bleve stilledes her, og navnlig det, der blev stillet af det ærede Medlem for Æbeltoft, gik jo slet ikke ud paa at røre ved Spørgsmaalet om, hvorledes det finansielle skulde se ud, men det gik ud paa at faa dette Spørgsmaal frem og faa det frem til Drøftelse, saa at det kunde blive løst paa en ret tilfredsstillende Maade. Jeg tror, at alle maa være forpligtede til at indrømme, at Kravet om en Reform af vor indirekte Beskatning var saa stærkt ogsaa under Behandlingen af Lovene om den direkte Beskatning, at man ikke med fuld Føje eller med nogen som helst Ret kan paaberaabe sig, at en Reform af den indirekte Beskatning skulde skydes ud paa Grund af, at man maatte vogte sig for at komme til at skaffe Balance for en Nedgang i den indirekte Beskatning paa denne eller hin Maade. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) gjorde

gældende, at dersom de direkte Skatter skulde forhøjes, vilde der blive en stærkere Klage, end der var ført i denne Sommer. Hvorvidt det ærede Medlem har Ret i dette eller ej, skal jeg lade staa hen, men saa meget er sikkert, at det blev lovet de mindre bemidlede, de smaa i Samfundet, som det populært hedder, under Skattelovenes Behandling baade her og andetsteds, at en Reform af vor indirekte Beskatning skulde følge efter, idet man indrømmede, hvad man havde fuld Ret til at hævde, at det vilde være umuligt at give dem Erstatning uden ved en Reform af de indirekte Skatter. Jeg mener, det er et Krav, der bør stilles, og jeg vil gerne være med til at stille dette Krav, at vi i den nærmeste Fremtid maatte se et Forslag fra den høje Regering angaaende vore indirekte Beskatningsforhold.

Birek: Det ærede Medlem for Nørresundby (J. Jensen) var i Gaar meget tilfreds med den finansielle Situation og meget taknemmelig overfor den højtærede Finansminister. Jeg skal tillade mig ved et Par Tal at vise det ærede Medlem, at hans Tilfredshed og hans Taknemmelighed ere lige ubegrundede. Af Statsregnskabet ville de Herrer se, at Statsregnskabet for 1903—04 er ganske ekstraordinært godt; vi maa derfor hellere tage et ganske normalt Statsregnskab som det for 1899—1900. Der ville De se, at de ordinære Indtægter var 69½ Million Kr., saa gaa de ned i det daarligste Aar, vi have haft, 1901—02, til 66 Millioner, og siden den Tid ere de stegne med 12 Millioner. Nu vil jeg sige, at selvfølgelig er det ikke Systemskiftets Administrations og heller ikke den højtærede Finansministers Fortjeneste, og det skal jeg vise Dem straks. Tage vi Forbrugsskatterne, da er det et Punkt, hvorpaa den højtærede Minister og det høje Flertal ikke kunne have nogen som helst Indflydelse. Disse vare i 1899—1900 42½ Million Kr.; saa gaa de mod al Sædvane i det ominøse Aar 1901—02 ned til 41½ Million Kr., men siden den Tid ere de gaaede op med 6 Millioner Kr. til 47½ Millioner. Tage vi Indtægterne af Regalerne, deriblandt Domæne- og Jernbanevæsenet, Klasselotteriet etc., saa vare de i 1899—1900, hvor de ere normale, lidt over 7 Millioner; de